

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/69/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813211935
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813211935.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária Korytár s.r.o., Sládovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279 proti žalovanému: P. P. P., O.. X.X.XXXX, V. B. O. Z., F. XXX/X o zaplatenie 153 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 101,78 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,026 % denne z dlžnej sumy od 13.10.2011 do zaplatenia a iné trovy konania v sume 9,57 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 123,53 eur a to všetko v mesačných splátkach po 10 eur, ktoré splátky sú splatné vždy do 25-teho dňa v mesiaci na adrese žalobcu pod následkami straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 153 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,026% denne zo sumy 114,32 eur od 22.10.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel úverovú zmluvu č. 4012023881, ktorou sa zaviazal poskytnúť žalovanému dohodnutý úver vo výške 117 eur za účelom kúpy veci alebo úhrady za službu s možnosťou navýšenia a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je určený v zmluve s tým, že v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie, ak zo zmluvy nevyplýva inak. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu vyplývajúcu zo zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil, porušil dohodnuté Úverové podmienky. Dňa 29.11.2011 vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy vo výške 130,60 eur spolu s upozorením na jej vymáhanie súdnou cestou v prípade neuhradenia do požadovaného termínu. Ku dňu podania žaloby predstavuje dlh žalovaného sumu 153 eur a z toho istina sumu 83,73 eur, úrok 10,42 eur, zosplatená istina 13,12 eur, pokuta (ušlý úrok) 0,33 eur, poistenie Bill protection 6,72 eur, úrok sankčný z omeškania 4,09 eur a dopočet k žalobe sumu 18,31 eur a upomienka II. sumu 12 eur a upomienka I. sumu 4 eur.

Žalovaný požiadal o možnosť úhrady dlhu v splátkach.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, výpoveďou žalovaného, písomným vyjadrením žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný k veci uviedol, že je pravdou, že so žalobcom uzatvoril takúto zmluvu, s týmto má dokonca viac zmlúv, bol už aj na nejakých súdnych pojednávaniach. V čase keď si bral predmetný úver tak bol zamestnaný, no potom sa stal nezamestnaným a vlastne až do súčasnej doby, teda už asi tri roky je nezamestnaný, čo sa týka úhrady z predmetnej úverovej zmluvy nepamätá si presne koľko bolo zaplatené, nakoľko ako uviedol má u žalobcu viac zmlúv, asi päť, na ktoré vykonával úhrady. K svojim pomerom uviedol, že je nezamestnaný, tak isto aj jeho manželka, spolu sa starajú o päť maloletých detí s tým, že ich mesačný príjem predstavuje sumu cca 470 eur a to sú vlastne dávky v hmotnej núdzi, prídavky, respektíve iné príspevky poskytované štátom. Čo sa týka výdavkov tak 130 eur platia za byt, 90 eur platia za elektrinu a manželka taktiež ešte spláca jednu pôžičku v sume 60 eur mesačne. V inom konaní pred súdom, kde ho žalobca žaloval, sa zaviazal platiť mesačné splátky po 20 eur. Vzhľadom na to by bol schopný splácať mesačnú sumu po 10 eur.

Právna zástupkyňa k veci uviedla, že tak ako vyplýva z predložených listinných dôkazov ako aj zo špecifikácie žalovaného návrhu doručeného súdu je zrejme, že žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalobcom žalovanému poskytnutý dohodnutý úver vo výške 117 eur za účelom kúpy tovaru uvedeného v zmluve s tým, že žalovaný sa predmetný úver zaviazal riadne a včas splácať a to v pravidelných mesačných splátkach v danom prípade v počte desiatich splátok. Keďže žalovaný si svoje povinnosti riadne neplnil, žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru s tým, že splatnosť nastala ku dňu 27.9.2011. Žalobca si takto uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 153 eur, ktorá pozostáva z istiny 87,73 eur, to je suma, ktorá bola obsiahnutá v splátkach do času zosplatnenia, potom zosplatnená istina v sume 13,12 eur, ide o zvyšnú časť poskytnutého úveru, ktorá bola obsiahnutá v nasledujúcich splátkach po zosplatnení, ďalej je to suma 10,42 eur predstavujúca úrok, ide o úrok obsiahnutý v splátkach do času zosplatnenia a potom pokuta, alebo ušlý úrok taktiež z titulu úveru v sume 0,33 eur, ide o úrok uplatňovaný, respektíve obsiahnutý v splátkach nasledujúcich po zosplatnení. Ďalšou položkou je dlžné poistné vo výške 6,72 eur a potom sú to poplatky za upomienky vo výške 4 eur za prvú upomienku a vo výške 12 eur za druhú upomienku, čiže spolu 16 eur. Čo sa týka úroku z omeškania tento bol vyčíslený za obdobie od 13.10.2011, teda po uplynutí 15-dňovej lehoty určenej vo výzve na zaplatenie do podania žaloby, t.j. do 21.10.2013, tento bol vyčíslený spolu v sume 4,09 eur + 18,31 eur, z toho 4,09 eur predstavuje dopočet k aktuálnemu dňu s tým, že tento bol vyčíslený pri zákonnej výške úroku z omeškania, ktorý bol určený denne, pričom ročne to predstavuje 9,5%. Zároveň si žalobca uplatňuje ešte nárok na úrok dňom nasledujúcim po podaní žaloby a to zo sumy 114,32 eur, ktorá pozostáva z istiny, zo zosplatnenej istiny, úroku, ušlého úroku a dlžného poistného, čiže od nasledujúceho dňa po podaní žaloby až do zaplatenia, ktorý úrok je taktiež uplatňovaný dennou úrokovou sadzbou 0,026 %, čo po prepočte predstavuje 9,5%, ktorá výška je v súlade s Občianskym zákonníkom a nariadením vlády SR. Z uvedeného dôvodu trvá na podanej žalobe. Súhlasila s prípadnou výškou splátok tak ako to navrhoval žalovaný.

Súčasne právna zástupkyňa predložila súdu špecifikáciu žalovaného nároku obsahujúceho špecifikáciu žalovanej sumy ako to uviedla vo svojom prednese. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil, žalobca si uplatňuje voči žalovanému sumu 153 eur. Istina - výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia v sume 83,73 eur, časť poskytnutého úveru obsiahnutá v splátkach do času zosplatnenia, splátky č. 1 až 9. Zosplatnená istina - zvyšná časť poskytnutého úveru obsiahnutá v splátkach nasledujúcich po zosplatnení, t.j. č. 10 v sume 13,12 eur. Ďalšou sumou je suma 10,42 eur predstavujúca úrok, t.j. úrok z istiny do času zosplatnenia, úrok obsiahnutý v splátkach č. 1 až 9 a suma 0,33 eur predstavujúca pokutu (ušlý úrok), t.j. úrok, ktorý mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho splácania obsiahnutý v splátke č. 10. Dlžné poistné predstavuje sumu 6,72 eur, poplatok za upomienky spolu v sume 16 eur a to za prvú upomienku vo výške 4 eur a za druhú vo výške 12 eur uplatňovaný v zmysle hlavy Úverových podmienok s názvom Záverečné ustanovenia. Čo sa týka sankčného úroku z omeškania 4,09 eur a 18,31 eur ako dopočet k aktuálnemu dňu (podanie žaloby), ide o úrok v zákonnej úrokovej sadzbe 0,026% denne zo sumy 114,32 eur (suma pozostávajúca z istiny, zosplatnenej istiny, úroku, ušlého úroku a dlžného poistného) od 13.10.2011 (po uplynutí 15 dní určených vo výzve na zaplatenie) do 21.10.2013 (dňa podania žaloby), ktorá výška je určená v zmysle OZ v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Zároveň si uplatňuje nárok na úrok z omeškania v určenej výške od 22.10.2013 (odo dňa nasledujúceho po podaní žaloby) do zaplatenia.

Žalobca a žalovaný ako klient uzavreli dňa 21.2.2011 úverovú zmluvu č. 4012023881, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 117 eur na nákup tovaru určeného v zmluve, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 14,41 eur a to v 10 mesačných splátkach, pričom dojednaná úroková sadzba predstavovala 28,56% ročne. V časti Poistenie výdavkov, bod 63 Balíček Premium klient jeho označením súhlasí s tým, aby bol poistníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie Premium 0,96 eur (7,14% z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia).

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia , a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“) a žalovaný podpisom potvrdil, že je s nimi oboznámený, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami. V zmysle ďalších dojednaní klient podpisom úverovej zmluvy súhlasí, aby bol spoločnosťou ako poistníkom prihlásený k poisteniu výdavkov a poisteniu zneužitia karty a podpisom taktiež klient vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy č. 19100826/2009 uzatvorenej medzi spoločnosťou ako poistníkom a Českou poisťovňou ZDRAVÍ a.s. ako poisťiteľom vrátane znenia zvláštnych poistných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou poistnej zmluvy.

Podľa hlavy 1 § 1 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“)

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť ako veriteľ zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 2 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa § 3, § 4 hlavy 2 Úverových podmienok úverová zmluva sa stáva platnou a účinnou podpisom posledného z účastníkov zmluvy. Po uzatvorení úverovej zmluvy zriadi spoločnosť klientovi úverový účet. Úverovým účtom sa rozumie účet, na ktorom spoločnosť eviduje svoje pohľadávky voči klientovi z poskytnutého úveru a tomu zodpovedajúce záväzky klienta.

V zmysle hlavy 3 Účel úveru Úverových podmienok úver spoločnosť poskytuje klientovi za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu. Konkrétny účel je špecifikovaný v úverovej zmluve. Klient je povinný použiť úver len na dohodnutý účel.

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Klient je povinný hradiť spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v úverovej zmluve. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, ktoré je klient podľa úverovej zmluvy a týchto Úverových podmienok povinný platiť a príp. úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky (ak bola v úverovej zmluve dohodnutá), ak z údajov v úverovej zmluve nevyplýva inak.

Zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku,

na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy (§ 7 hlavy 5 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 13 § 1, § 3 Úverových podmienok v prípade pristúpenia k poisteniu pre prípad pracovnej neschopnosti, invalidity alebo smrti následkom úrazu potvrdzuje klient podpisom úverovej zmluvy alebo výslovným vyhlásením či potvrdením, že sa oboznámil s podmienkami vstupu do poistenia. V prípade,

že klient nespĺňa podmienky pre prijatie do poistenia, berie na vedomie, že nemôže byť poistený a pokiaľ k poisteniu pristúpil, poisťiteľ je oprávnený odmietnuť plniť z uzatvoreného poistenia alebo odstúpiť od poistenia.

V zmysle § 3 hlavy 17 Úverových podmienok spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 4 eur v prípade prvej upomienky a 12 eur v prípade druhej upomienky. Upomienku je spoločnosť oprávnená poslať taktiež prostredníctvom telefonického spojenia, GSM technológie, sms správ a internetu.

Podľa hlavy 17 § 9 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky, metodická príručka a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaný uhradil dva splátky a dňa 27.9.2011 došlo k zosplatneniu úveru. V rámci jednotlivých splátok bola žalovaným uhrádzaná časť dlžnej istiny, úroku poistenia, celkovo žalovaný uhradil sumu 32,82 eur.

Listom zo dňa 27.9.2011 označeným ako splatenie celého úveru s výzvou k úhrade žalobca žalovanému oznámil, že z dôvodu, že riadne a včas nespĺňa úver, spoločnosť si uplatňuje svoje právo na splatenie celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 130,60 eur a vyzval ho na splatenie do 15 dní odo dňa spísania tohto listu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie účelového úveru žalovanému, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnil, žalobca dňa 27.9.2011 zosplatnil celý úver a vyzval ho na zaplatenie predmetnej sumy.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka⁹⁾ alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Prvou žalobcom uplatňovanou sumou je nárok na zaplatenie istiny a zosplatennej istiny spolu v sume 96,85 eur. Je nepochybné, že žalobca poskytol žalovanému úver v sume 117 eur a žalovaný uhradil celkovo dvoma splátkami sumu 28,82 eur, pričom súd žalovaným vykonané úhrady započítal na úhradu istiny v zmysle citovaného ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka a žalovaného zaviazal na zaplatenie istiny v sume 88,18 eur a čo do zvyšku v tejto časti žalobu zamietol.

Ďalšou žalobcom uplatnenou sumou je suma za upomienky, ktoré si žalobca uplatňuje v zmysle zmluvy a úverových podmienok s tým, že žalovanej účtoval poplatok za prvú upomienku v sume 4 eurá a za druhú v sume 12 eur, ktoré mal byť žalobca oprávnený účtovať v zmysle citovaného § 3 hlavy 17 úverových podmienok. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Navrhovateľ - žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Tu však ešte súd uvádza, že aj v prípade preukázania vykonania takého úkonu, súd by daný nárok podrobil posúdeniu z hľadiska ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko je zrejmé, že podmienky na takýto úkon zo strany žalobcu boli splnené, pretože žalovaná si neplnila riadne svoje povinnosti. Súd však považuje sumu za upomienku za neprimeranú, keďže by mala predstavovať náklady spojené so zaslaním upomienky, ktoré aj v prípade jej písomného vyhotovenia a s tým spojených výdavkov na poštovné, súd považuje za neadekvátne predmetnému úkonu, pričom s najväčšou pravdepodobnosťou bola upomienka zaslaná, resp. vykonaná niektorým z ďalších spôsobov tak ako boli uvedené v predmetnom paragrafe, pričom náklady spojené s takýmto spôsobom by boli ešte nižšie. Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku poplatku za upomienku, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšky pohľadávky, ktorú si uplatňuje a za súčasného zhodnotenia predmetného dojednanja ako

takého, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, v tejto časti žalobu zamietol.

Čo sa týka dojednania poistenia pod bodom 63 zmluvy Balíček Premium súd má za to, že poistenie tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalovaný ako klient označením uvedeného produktu mal súhlasiť s tým, aby bola poistníkom poistený, pričom dojednané poistné predstavovalo 7,14% z mesačnej splátky. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, keďže v zmysle zmluvy v prípade nesplnenia podmienok pre prijatie do poistenia bral žalovaný na vedomie, že nemôže byť poistený a pokiaľ k poisteniu pristúpil, poisťiteľ bol oprávnený odmietnuť plniť z uzatvoreného poistenia alebo odstúpiť od poistenia. Žalobca taktiež nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Súd má taktiež pochybnosti o skutočnom oboznámení sa s uvedenými dokumentmi žalovaným v zmysle preambuly úverových podmienok, podľa ktorých podpisom úverovej zmluvy vyhlásil, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy medzi žalobcom ako poistníkom a Českou pojišťovnou ZDRAVÍ a.s. ako poisťiteľom a so znením Zvláštnych podmienok pre skupinové poistenie pravidelných výdavkov zo spotrebiteľských, hotovostných a revolvingových úverov. Žalovanému ako priemernému spotrebiteľovi nemusí byť zrejím ani význam tohto pojmu, taktiež súd poukazuje na to, že išlo zrejme o pomerne obsahovo rozsiahly dokument upravujúci vzťah medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, poisťovňou a žalobcom. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak ako bolo uvedené v bode 63 predmetnej zmluvy bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaný sa pre poistenie nerozhodol po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalovanému vznikla povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. Vzhľadom na vyššie uvedené potom súd nárok v časti uplatneného poistenia zamietol.

Ďalšou žalobcom nárokovanou sumou je nárok na zaplatenie úroku z úveru jednak do času zosplatenia a v prípade riadneho splácania, tzv. ušlý úrok. Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý bol v úverovej zmluve dojednaný vo výške 28,56% ročne.

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (december 2010, spotrebiteľský úver do 1 roka) činila úrok 13,95 % p.a. Z toho je zrejme, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol o 14,61% vyšší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov nad 13,95% ročne za absolútne neplatnú.

Súd má za to, že nárok žalobcu v časti úrokov nie je v celom rozsahu dôvodný. Súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok vznikol žalobcovi len pri úrokovej miere 13,95% ročne. Pri poskytnutej výške úveru 117 eur tak ročný úrok z úveru predstavuje sumu 16,32 eur, t.j. 1,36 eur mesačne, čo predstavuje za desať mesiacov sumu 13,6 eur.

Posledným žalobcom uplatňovaným nárokom bol nárok na zaplatenie úroku sankčného z omeškania a dopočtu a to z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou splátok. Táto suma bola žalobcom kapitalizovaná, vyčíslená, no keďže súd má za to, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie sumy spolu 101,78 eur a to z istiny 88,18 eur a úroku z úveru vyčíslený súdom v sume 13,6 eur, zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,026% denne, ktorá výška je v súlade s príslušnými

ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, od 13.10.2011, teda dňom po uplynutí lehoty poskytnutej žalovanému vo výzve na splatenie (27.9.2011 + 15 dní) do zaplatenia a čo do zvyšku nárok v časti úrokov z omeškania zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie istiny 101,78 eur ale aj v časti úrokov z omeškania, ktorý bol žalobcom ku dňu podania žaloby kapitalizovaný. Súd vyčíslil sumu úroku z omeškania ku dňu podania žaloby no z priznanej sumy, ktorá suma predstavuje za obdobie od 13.10.2011 do 21.10.2013 pri úroku 0,026% denne, t.j. 9,49 % ročne sumu 19,58 eur, čo predstavuje taktiež úspech žalobcu, teda spolu mal žalobca úspech v sume o zaplatenie 121,36 eur, čo predstavuje 79% a

po odpočítaní úspechu žalovaného 21% mu vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 58 %.

Odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) predstavuje sumu 16,60 eur.

Žalobca si náhradu trov konania vyčíslil v zákonom stanovenej lehote a to v sume spolu 712,33 eur. Žalobcovi vznikol nárok na odmenu za tri úkony - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd a účasť na pojednávaní dňa 30.1.2014 podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), d) cit. vyhl., teda spolu odmena v sume 49,80 eur. Ďalej mu vznikol nárok na režijný paušál za tri úkony v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. a to za dva úkony v roku 2013 po 7,81 eur a za jeden v roku 2014 v sume 8,04 eur, teda spolu 23,66 eur. Právny zástupca žalobca si uplatnil aj náhradu cestovného a to za cestu na pojednávanie na tunajší súd dňa 30.1.2014 osobným motorovým vozidlom - Trnava - Vranov nad Topľou a späť - 860 km x 0,183 eur (základná náhrada za jeden kilometer) + 7,6 l/100 km - priemerná spotreba x 860 km /100 x 1,450 eur - cena PHM = 157,38 + 94,77 = 252,15 eur. Náhrada za stratu času za cestu na pojednávanie dňa 19.12.2013 na trase Trnava - Vranov nad Topľou a späť - 20 polhodín - 20 x 13,40 - náhrada za jednu polhodinu - 268 eur.

Čo sa týka náhrady cestovného a náhrady za stratu času, tak súd priznal žalobcovi nárok na len na pätinu z uplatnených nárokov, nakoľko právny zástupca sa prostredníctvom advokátskeho koncipienta v uvedený deň na Okresnom súde Vranov nad Topľou zúčastnil piatich pojednávaní vo veci žalobcu a to mimo tohto konania aj sp. zn. 13C 62/2013, 13C 61/2013, 13C 66/2013 a 13C 67/2013, preto súd predmetné položky, ktoré sú nezávislé od výšky sumy uplatňovanej v konaní rozdelil v pomere jednej pätiny do jednotlivých konaní.

Takto mal súd za to, že žalobcovi vznikol nárok na trovy právneho zastúpenia v sume pozostávajúcej z odmeny 49,80 eur, režijného paušálu 23,66 eur, náhrady cestovného sume 50,43 eur (pätina z 252,15 eur) a náhrady za stratu času v sume 53,6 eur (pätina zo sumy 268 eur) a k tomu DPH vo výške 20% z priznaných položiek v zmysle § 18 ods. 3 cit. vyhl., teda 20% zo sumy 177,49 eur, t.j. 35,50 eur. Takto trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 212,99 eur.

Ako súd uviedol vyššie, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 58%, čo predstavuje sumu 123,53 eur (58% zo sumy 212,99 eur) a iných trov konania pozostávajúcich z poplatku z návrhu na začatie konania, pričom žalobca uhradil poplatok v sume 16,50 eur a preto mu vznikol nárok na náhradu trov v sume 9,57 eur (58% zo sumy 16,50 eur).

Berúc do úvahy osobné, sociálne a majetkové pomery žalovaného povolil súd v súlade s ust. § 160 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže

vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, aj za súčasného súhlasného vyjadrenia žalobcu s výškou mesačnej splátky, zaplatiť žalovanému sumu, na zaplatenie ktorej bol zaviazaný, v mesačných splátkach za podmienok uvedených vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.